

ಬಯಲು ಬೇಲಿ ಮತ್ತು ಗೋಡೆ

ಸುಧಾ ಯುಗಾದಿ
ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ
ಪ್ರಬಂಧ

■ ವಿನಿತಾ ಗೆಜ್ಜೆ

ಮೊದಲಿತ್ತು ಬಯಲು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ; ದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯೆ. ಆಗ ನನ್ನದು ನಿನ್ನದು ಎಂಬ ಭೇದಭಾವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ಕೂಡು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮಕ್ಕಳೂ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ನಾಗರಿಕತೆ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ನನ್ನದು ನಿನ್ನದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬೇಲಿಗಳಿದ್ದವು. ಬೇಲಿಗಳಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತರು. ಬೇಲಿಗಳಿಂದ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಬೇಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇಯಿತು. ಓತಿಕಾಟಕ್ಕೆ ಬೇಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ. ಬೇಲಿ ಇದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರ ಜೀವನ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಜೀವನದ ಆಗಿ ಹೋಗುಗಳು, ಅವರ ಸುಖ ದುಃಖ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಯಲಿದ್ದಾಗಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೇಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅಥವಾ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಓಡಾಡಬಹುದು. ಬೇಲಿಯ ಆಚೆ ಈಚೆ ನಿಂತು ಹರಟೆಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತ ಬೇಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಒಂದಾಗಬಹುದು.

ಜನರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಅವರ ಅಭದ್ರತೆಯೂ ಬೆಳೆದವು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರ ಬಯಸಿದರು. ಆಗ ಗೋಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ತಮ್ಮದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಇತರರನ್ನು ದೂರ ಇಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಲಿ ಇದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಜೀವನದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬೇಲಿಗೆ ಇದ್ದ ಪಾರದರ್ಶಕತೆ ಗೋಡೆಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಗೋಡೆ ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಕಾಣದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಭೇಟಿ ಆಗಲು ಗೋಡೆ ಸುತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಗೋಡೆ ಹಾರಬೇಕು. ಗೋಡೆ ಆಚೆ ಕಡೆ ಇರುವ ಜನರಿಗೆ ಗೋಡೆ ಒಂದು ಸವಾಲು, ಒಂದು ಕುತೂಹಲ ಅಲ್ಲಿ ಏನಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ. ಊಹಾಪೋಹಗಳ ಆಟ. ಮೊದಲು ಬಯಲಿತ್ತು. ಇಂದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗೋಡೆ ಎದ್ದರೆ ಅದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿದವರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು

